

THURZÓ LAJOS:

## AZ ÚJ KENYÉR DICSÉRETE

Pekolba küldtek volna mindent,  
Mikor az igazság ökle lecsapott  
rájuk  
Keserű könnyeket hullattak  
Földért, henye életmódért  
És sok hazugság-igétől forrt, habzott,  
a szájuk

Hiába volt megeltő szó, gyalázat átok,  
Azé lett a föld, ki világot hordott  
tenyerén,  
Kasza, kapa feszült a vállán  
Bőrét eső verte, cserzette szél,  
Ki életet vetett egykor és nyomort aratott mások  
mezején

Most új kalászbba szökkent a föld vetése  
Cséplőgépek zúgnak új dalt dalolva  
szabadon  
Millió mag hull foltos zsákba,  
Magtár telik, szív derül,  
Boldog parasztok kelnek frissen szabad  
hajnalon

Régi és újgazdák szekerei állnak  
magtár előtt, a sornak se vége,  
se hossza  
Kövér zsákokban felajánlott élet hallgat,  
Mezők érett, dús gyümölcse  
Falvak, tanyák szorgos népe  
hozza

Gazdag szekérsorfal az utcákon  
Kucsmák alatt parasztlarc izzad,  
remél:  
»Munkámnak értelme volt s értelme lesz,  
Földem vetése arany lett, izesebb  
kenyér...«

S paraszttal mondjuk, akarjuk mi is,  
Mert régi vágyunk hajnala  
hasad:  
Új búzából munka, élet szépül,  
Ország épül  
Új, erős és  
szabad...